

prima instanță: V. Brașoveanu,
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița,

DECIZIE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Svetlana Novac, Tatiana Vieru,
Ion Corolevschi, Oleg Sternioală

examinînd cererea de recurs declarată de către avocatul Fală Nicolae în
interesele lui Cerescu Oleg

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cerescu Oleg către
Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al poliției privind contestarea
actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, prin care a fost
admis apelul declarat de către Inspectoratul General de Poliție și casată hotărârea
Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 decembrie 2013 de admitere a acțiunii.

c o n s t a t ă

La data de 11 septembrie 2013, Cerescu Oleg s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne solicitînd anularea
ordinului nr.314ef din 15 august 2013, ca neîntemeiat și ilegal, emis de Ministerul
Afacerilor Interne (MAI), prin care a fost sancționat disciplinar prin concediere din
IGP și restabilirea în funcția pe care a deținut-o în cadrul IP Ialoveni al IGP, până
la concedierea ilegală, cu încasarea tuturor plăților salariale pentru absență forțată
de la muncă.

În motivarea cererii reclamantul a invocat faptul că, la 31 iulie 2013, în
cadrul Serviciului securitate internă și combatere a corupției al MAI a parvenit
extrasul din Sinteza Operativă a MAI, cu nr. 1872, conform căruia de către
angajații CNA în incinta IP Ialoveni, biroul nr.5, în baza cauzei penale nr.
2013970326 a fost petrecută percheziția biroului de serviciu al Serviciului
supraveghere tehnică și accidente rutiere a IP Ialoveni, iar de către Serviciul
securitate internă și combatere a corupției al MAI la 31 iulie 2013 s-a inițiat
desfășurarea anchetei de serviciu cu referire la examinarea cazului respectiv.

În rezultatul anchetei efectuate s-a stabilit că, potrivit graficului de serviciu

elaborat în baza Dispoziției IGP nr.34/1-2523 din 11 iulie 2013 și a Planului IP Ialoveni nr. 7131 din 12 iulie 2013, la 25 iulie 2013, reclamantul, locotenent major de poliție și plutonierul de poliție Stanislav Morari au fost numiți responsabili de sectorul nr.7 Horești, Rezeni și Cigîrleni.

Astfel, susține reclamantul faptul că, aflându-se în satul Rezeni r. Ialoveni, la ora 21:10, fiind în serviciu, a stopat automobilul de model „WV Polo” cu n/î AM 129 TF (numere italiene), la volanul căruia se afla cet. Pricope Gheorghe.

Astfel, în urma controlului s-a suspectat faptul că acesta era în stare de ebrietate, iar fiind supus testării cu aparatul “DRAGER”, conform alcootestului 6810, test nr. 1334, în urma verificărilor, conform imprimantei a fost indicat rezultatul de 0,46 mg/l în aerul expirat.

Mai indică reclamantul faptul că, responsabilii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe acest caz, au ajuns la concluzia precum că, el a ignorat prevederile art.233 alin. (1), 438, 439 ale Codului Contravențional, neîntocmind cetățeanului Pricope Gheorghe un proces-verbal contravențional pentru conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe, înlăturarea de la conducerea vehiculului, reținerea și aducerea vehiculului la parcare specială sau pe teritoriul organului de poliție.

Totodată, în ordinul de concediere în privința sa, nr.314ef din 15 august 2013, se mai menționează că la 30 iulie 2013, de către ofițerul superior de urmărire penală pentru cazuri excepționale al secției nr.3 a Direcției urmărire penală din cadrul Direcției Combaterea Corupție a CNA, maior Ghenadie Potlog, pe cazul din 25 iulie 2013, a fost emisă ordonanța privind începerea urmăririi penale cauza penală nr.20013970331, pe faptul coruperii pasive săvârșite de două sau mai multe persoane prin estorcare, infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod Penal.

Indică reclamantul că în contextul celor expuse, MAI a emis ordinul nr. 314ef din 15 august 2013, prin care reclamantul a fost sancționat disciplinar prin concediere pentru încălcarea prevederilor art. 233 alin.(1), 438, 439 Cod Contravențional, lit. g), i) ale art. 28, lit. a), b), c) art. 26 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012, și lit. a) și j) pct. 6 lit. i), pct.15 ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 481 din 10 mai 2006, manifestată prin neonorarea obligațiilor de serviciu, și anume neînlăturarea de la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe conform art. 264 1 Cod Penal, prin ce s-a favorizat eschivarea conducătorului auto de la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate conform aparatului “DRAGER”, care a demonstrat în aerul expirat 0,46 mg/l, fapt ce a denigrat grav imaginea Poliției în societate, iar în conformitate cu art. 47 alin.(1) lit. (k), (pentru comiterea unei încălcări grave) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012, să fie concediat din IGP.

Mai indică reclamantul că investigațiile efectuate de Serviciul securitate internă și combatere a corupției al MAI sunt tendențioase, ancheta de serviciu fiind efectuată cu încălcarea prevederilor legale, iar decizia luată față de el, prin care a

fost concediat, ca fiind nefondată și ilegală.

Menționează că nu este vinovat de cele încriminate în ordinul de concediere nr.314ef din 15 august 2013 emis de MAI și că nu există vreo hotărâre a instanței de judecată prin care să fie stabilită încălcarea legislației care i se impută și anume normele prevăzute la art. 233 alin. (1), 438, 439 Cod Contravențional, lit. g), i) ale art. 28, lit. a), b), c) art.-26 ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012 și lit. a) și j) pct. 6, lit. i), a pct. 15 ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.481 din 10 mai 2006, manifestată prin neonorarea obligațiilor de serviciu.

Prin încheierea Judecătoriei Centru din 21 noiembrie 2013 a fost atras în proces în calitate de copârît Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne.(f.d.49).

Solicită Cerescu Oleg anularea ordinului nr. 314ef din 15 august 2013, ca neîntemeiat și ilegal, emis de Ministerul Afacerilor Interne (MAI), prin care a fost sancționat disciplinar prin concedierea din IGP și restabilirea în funcție, cu încasarea plăților salariale pentru absență forțată de la muncă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă, a fost anulat ordinul Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind ilegal.

S-a restabilit Cerescu Oleg, începând cu data de 15 august 2013, în funcția de inspector al Serviciului supraveghere transport și circulație rutieră al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în folosul lui Cerescu Oleg salariul mediu lunar pe perioada 15 august 2013 – 14 decembrie 2013 cu titlu de salariu pentru absență forțată de la muncă.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 18 decembrie 2013, a depus apel Inspectoratul General al Poliției.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției a fost admis și casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2013 fiind emisă o hotărâre nouă de respinge a acțiunii ca neîntemeiată.

La data de 28 iulie 2014 avocatul Fală Nicolae în interesele lui Cerescu Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului recurentul a invocat că consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată integral.

Recurentul de asemenea a invocat că decizia atacată este ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de casare integrală în baza art. 432 al. (2) lit. a) și b) CPC, reieșind din prevederile art. 55 alin. (5) al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, și anume că „la aplicarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea desfășurată anterior de către polițist, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru

înlăturarea consecințelor faptei comise”, astfel potrivit articolului 54 din legea sus menționată, concedierea este cea mai severă sancțiune disciplinară.

Precizează recurentul că având în vedere criteriile de individualizare a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 55 al. (5) al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, coroborate cu caracteristica eliberată de către Șeful IP Ialoveni, Colonel de poliție Oleg Pohilă (f. d. 35), prin care este caracterizat foarte pozitiv, ca fiind un polițist exemplar, explicațiile pe care le-a dat în cadrul anchetei de serviciu (f. d. 39-40), consideră că sancțiunea disciplinară aplicată ar fi una excesivă în raport cu abaterea incriminată.

Recurentul susține că decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014 este ilegală și urmează a fi casată deoarece la momentul emiterii ordinului nr. 314 din 15 august 2013 era membru de sindicat, iar în conformitate cu art. 16 alin. (4) din Legea sindicatelor nr. 1129 din 07.07.2000, concedierea poate avea loc doar cu acordul organului sindical.

Astfel precizează recurentul că, indiferent de faptul că au fost prezentate probe pertinente și suficiente precum că recurentul era membru de sindicat (anume plata cotizațiilor de membru de sindicat) și că lipsește în dosar acordul organului sindical privind concedierea recurentului, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra acestui motiv, fapt ce a dus la o soluționare eronată a apelului și la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către avocatul Fală Nicolae în interesele lui Cerescu Oleg neîntemeiat și care urmează a fi respins și menținută decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 11 iunie 2014 și expediată recurentului Cerescu Oleg la 27 iunie 2014 (f. d. 122).

Cerescu Oleg a depus cerere de recurs la 28 iulie 2014 și astfel, se consideră că recursul a fost depus în termen.

În aceste circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție recurge la examinarea propriu-zisă a cererii de recurs.

Din materialele dosarului se constată că, la data de 11 septembrie 2013, Cerescu Oleg s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne solicitând anularea ordinului nr.314ef din 15 august 2013, ca neîntemeiat și ilegal, emis de Ministerul Afacerilor Interne (MAI), prin care a fost sancționat disciplinar prin concediere din IGP și restabilirea în funcția pe care a deținut-o în cadrul IP Ialoveni al IGP, până la concedierea ilegală, cu încasarea

tuturor plăților salariale pentru absență forțată de la muncă.

Consideră că nu este vinovat de cele incriminate în ordinul de concediere nr.314ef din 15 august 2013 emis de MAI și că nu există vre-o hotărâre a instanței de judecată prin care să fie stabilită încălcarea legislației care i se impută, anume normele prevăzute la art. 233 alin. (1), 438, 439 Cod Contravențional, lit. g), i) ale art. 28, lit. a), b), c) art.-26 ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012 și lit. a) și j) pct. 6, lit. i), a pct. 15 ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.481 din 10 mai 2006, manifestată prin neonorarea obligațiilor de serviciu.

Instanțele ierarhic inferioare au emis hotărârile sus menționate.

Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare Fală Nicolae în interesele lui Cerescu Oleg a depus cerere de recurs.

Analizând argumentele invocate în cererea de recurs prin prisma materialelor cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție expune următoarele.

Reieșind din prevederile art. 26 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului 320/27.12.2012 (obligațiile polițistului):

(1) Polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat:

- a) să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile;
- b) să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției;
- c) să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

Potrivit art. 28 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012 (restricțiile și interdicțiile în activitatea polițistului):

Polițistului îi este interzis:

g) să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte;

i) să întreprindă alte acțiuni interzise polițistului prin lege.

Potrivit p.6. al Codului de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481/10.05.2006 Conduita profesională a polițistului se bazează pe următoarele principii:

a) legalitatea - presupune că, în toate acțiunile lor, angajații poliției sînt obligați să respecte cu strictețe legea, drepturile, libertățile constituționale și fundamentale ale persoanei, în corespundere cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Constituția Republicii Moldova, alte acte legislative și normative în vigoare;

j) integritatea morală - presupune adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și practicate în societate;

Potrivit p. 15, lit. i) al Codului, polițistul este obligat să se opună tuturor

formelor de corupție din poliție.

Potrivit art. 11. alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320/27.12.2012, Poliția este constituită din Poliția pentru combaterea criminalității și Poliția ordine publică, care au următoarele sarcini:

b) Poliția ordine publică - menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, asigurare a siguranței persoanei, prevenire a infracțiunilor și contravențiilor, constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor contravenționale, potrivit legislației.

Potrivit art. 24 alin. (4) a Legii sus menționate, fiecare polițist, pe tot teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitizează ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliție și să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și pentru paza locului în care s-a produs evenimentul.

Conform lit. f) art.54 din Lege (tipurile de sancțiuni disciplinare):

Comiterea de abateri disciplinare, în funcție de gravitatea lor și de gradul de vinovăție, atrage aplicarea următoarelor sancțiuni disciplinare: concediere.

Prin art.55 din Lege, legislatorul a stabilit condițiile de aplicare a sancțiunilor disciplinare. Potrivit acestor prevederi:

- (1) Sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului numai după efectuarea anchetei de serviciu privitor la abaterea disciplinară.
- (2) La examinarea abaterii disciplinare, audierea polițistului și consemnarea susținerilor sale sînt obligatorii.
- (3) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la abateri, din care rezultă date și indicii că au fost săvîrșite infracțiuni, se remit spre examinare organelor Procuraturii.
- (4) Polițistul în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, să solicite și/sau să prezinte probe în apărare.
- (5) La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea desfășurată anterior de către polițist, de împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.
- (6) Pentru o singură abatere disciplinară se aplică o singură sancțiune disciplinară.
- (7) Faptele care constituie abateri disciplinare, modul de aplicare, atenuare și ridicare a sancțiunilor disciplinare sînt prevăzute în Statutul disciplinar al polițistului, aprobat de Guvern.
- (8) Aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă.
- (9) În cazul în care împotriva polițistului este pornită urmărirea penală sau

acesta a fost pus sub învinuire, are loc suspendarea provizorie din funcție în condițiile prevăzute la art.200 din Codul de procedură penală.

(10) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale pe motiv de reabilitare, polițistul este repus în toate drepturile anterioare, compensându-i-se și cele de care a fost privat pe perioada suspendării din funcție.

Potrivit art.57 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320/27.12.2012, contestarea deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare.

(1) Actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi contestat de către polițist în instanța de contencios administrativ în modul prevăzut de legislație.

(2) În caz de contestare, executarea sancțiunii disciplinare nu se suspendă.

Raportând normele citate la obiectul dedus judecării Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Cerescu Oleg, în urma refuzului cet. Pricope Gheorghe de la examinarea medicală la medicul narcolog pentru stabilirea gradului de ebrietate și a naturii ei urma să întocmească un proces-verbal contravențional pentru conducerea vehicolului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe

Contrar însă acestor prevederi Cerescu Oleg, s-a limitat la ridicarea permisului de conducere.

Cu atât mai mult, potrivit informației din 26 iulie 2013, înregistrată cu nr. 2830, Cerescu Oleg, a raportat Serviciului de Gardă doar că, la 25 iulie 2013 ora 21:10, cet. Pricope Gheorghe aflându-se la volanul autovehicolului de model W-Polo n/î AM-129 TF nu are acte de conducere.

Astfel Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recurentul a tăinuit faptul că cet. Pricope Gheorghe se află în stare de ebrietate la volan și că acesta a refuzat să fie supus examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, a încălcat prevederile legale citate, prin ce a pus în pericol ordinea de drept, viața și sănătatea persoanelor ori alte valori sociale.

Cu referire la argumentul recurentului precum că necătând la faptul că au fost prezentate probe pertinente și suficiente precum că recurentul era membru de sindicat (anume plata cotizațiilor de membru de sindicat) și că lipsește în dosar acordul organului sindical privind concedierea recurentului, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra acestui motiv, fapt ce a dus la o soluționare eronată a apelului și la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate, instanța de recurs reține că, conform răspunsului nr. 1182 din 07 august 2013 al Organizației sindicale primare a Sindicatului "Demnitate" a IP Ialoveni, se constată că acesta nu este membru al organizației sindicale (f. d. 37).

Mai mult, raporturile de muncă a polițiștilor sunt reglementate de actele normative citate, iar soluționarea litigiilor se examinează prin prisma Legii contenciosului administrativ, care în mod direct nu reglementează procedura de obținere a acordului organului sindical.

Complementar la aceasta, art. 87 alin. (1) din Codul muncii prevede că concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art.86 alin.(1) lit.c), d), e), g) și h) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Reclamantul nu a fost concediat în temeiurile stipulate la art.86 alin.(1) lit.c), d), e), g) și h), de aceea acest argument este neîntemeiat și din aceste motive.

În concluzie, Colegiul examinând legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma materialelor dosarului, consideră că instanța ierarhic inferioară corect a dat apreciere circumstanțelor cauzei stabilind că, în virtutea funcției pe care o deținea Cerescu Oleg nu a întreprins măsurile legale necesare în privința lui Pricop Gheorghe tăinuind faptul că acesta se afla în stare de ebrietate la volan și că refuză să fie supus examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei.

Având în vedere circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, motiv pentru care respinge recursul declarat de Cerescu Oleg ca neîntemeiat și menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Fală Nicolae în interesele lui Cerescu Oleg.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cerescu Oleg către Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al poliției privind contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală